

La matança del sector porcí

Novament, el sector porcí travessa moments de crisi. La caiguda dels preus, les importacions de carn europea i els controls sanitaris posen en perill les explotacions familiars.

Albert Vicent

La caiguda dels preus de carn de porc ha tornat a obrir la greu crisi que pateix el sector del porcí. En les darreres setmanes, el quilo de carn de porc ha passat, de pagar-se a 166 pessetes, a preus que se situen al voltant de les 140, xifra a partir de la qual l'explotació porcina deixa de ser rendible.

El descens ha estat motivat per la suspensió en la limitació de les importacions i la supressió de l'emmagatzemament de porcí a tot l'estat espanyol. Si bé les importacions de porcí encara no han estat massa nombroses, sí que s'ha entrat en un procés de nerviosisme entre el sector ramader que ha provocat la caiguda de les còtitzacions. Fonts ramaderes han confirmat aquesta disminució dels preus i han advertit que la tendència a la baixa es manté, agreujada a més, per la pujada dels preus del pinso malgrat que la collita d'enguany ha estat espectacular i els preus haurien de disminuir.

Quan semblava que el sector començava a recuperar-se amb les mesures aprovades després de les mobilitzacions que durant la passada primavera protagonitzaren les organitzacions ramaderes i agràries, i que van derivar en una sèrie de compromisos per part de la CEE amb la limitació de compres a l'exterior i l'atorgament d'ajudes especials per a l'emmagatzemament privat, ara la crisi s'ha tornat a obrir. Els límits que va fixar la CEE el passat mes de maig si-

tuaven el preu de la carn de primera en 194 pessetes per quilo i en 177 per l'emmagatzemament privat. Tots dos han estat superats, per la qual cosa la CEE ha donat novament via lliure a les importacions de porcí i la realitat ha demostrat que fa falta una profunda reestructuració dels ramaders porcíns i un major suport per part de l'administració.

La importància relativa del sector porcí en relació al sector agrari ve avaluada per l'aportació del 13 per cent que fa anualment a la Producció Final

Agrària. Al voltant de la ramaderia porcina s'articulen milers d'economies familiars que tenen com a principals ingressos els que reporten les vendes de les granges dedicades a la cria de porcs. A més, aquest sector contribueix al manteniment d'altres braços econòmics relacionats amb l'economia rural, com ara les produccions cereals, les fàbriques de pinsos, els transportistes i els venedors.

Des de començaments dels seixanta, el consum ha anat creixent paral·lelament a la producció, i dels 8 quilos per habitant i any (1960) s'ha arribat als 33 quilos per habitant el 1980. Amb aquestes xifres l'estat espanyol s'ha situat en el segon lloc del concert europeu —el primer l'ocupa tradicionalment Alemanya— quant al volum de producció total.

Aquesta evolució positiva ha estat trencada des que Espanya va entrar a formar part de la Comunitat Econòmica Europea, moment en què les fronteres quedaren lliures i el mercat interior es va veure envaït tant per animals vius com per carn i altres productes derivats. Els 1.600.000 porcells, els 575.000 porcs per al sacrifici i les quasi 75.000 tones de carn congelada i refrigerada han provocat una caiguda del 32 per cent en dos anys.

Aquesta situació de davallada contínua dels preus està posant en perill l'estabilitat de moltes explotacions porcines de caràcter familiar. El fet que els preus tan sols permeten pagar els costos ha obligat nombrosos ramaders a endeutar-se amb la banca privada i a carregar amb uns in-

El porcí, un sector en crisi.

Les explotacions familiars, les que més pateixen.

Previsions de preus per als països de la CEE

	Any 1988 (ptes/kg/1a)		Any 1989 (ptes/kg/1a)
	3r trimestre	4r trimestre	1r trimestre
Bèlgica	185	199	198
Dinamarca	200	203	202
Alemanya	182	182	175
França	200	198	194
Grècia	197	198	206
Espanya	184	190	191
Irlanda	185	187	185
Itàlia	191	210	211
Luxemburg	220	227	228
Holanda	185	188	185
Regne Unit	191	198	192

teressos que agreugen la malparada economia d'aquestes explotacions. En aquest sentit, diferents organitzacions ramaderes, com la Unió de Llauradors i Ramaders del País Valencià i la Unió de Pagesos, han sol·licitat de les administracions autonòmiques la concessió d'ajudes creditícies especials que garanteixen la supervivència de les explotacions porcínes actualment amenaçades, com també la posada en venda de l'ordi que el SENPA té emmagatzemat per tal de frenar l'increment dels costos alimentaris.

Segons dades de la Conselleria d'Agricultura i Pesca, al País Valencià hi ha en l'actualitat un total de 3.174 explotacions de porcí, 2.277 de les quals són reproductores, 1.027 de cycle tancat i 870 són explotacions d'encabament. Per províncies, se situa en primer lloc Castelló, amb 1.815 explotacions, seguida de València amb 1.599 i Alacant amb 760.

Davant aquesta situació, les explotacions familiars són les que més estan patint la baixada dels preus de la carn de porc en veure's desbordades per les

pèrdues i incapaces de competir amb les gran multinacionals de l'Europa del Nord. El procés sembla irreversible: moltes explotacions familiars han deixat d'actuar de manera independent i han hagut de plegar-se a les condicions que marca el mercat, de manera que ara ja no treballen per lliure sinó subjectes als contractes d'integració amb les multinacionals originàries de França, Bèlgica, Holanda, Alemanya i Dinamarca.

D'altra banda, si bé les subvencions de les importacions estan prohibides per la normativa comunitària, aquestes continuen practicant-se d'una manera indirecta per part d'alguns governs europeus, seguint la pràctica coneguda com a *dumping*. La situació que pateix el sector porcí espanyol respecte d'Europa no és única dins de la CEE. També Grècia està sumida en una forta crisi a conseqüència de l'ampliació dels imports compensatoris. De fet, a la darrera reunió d'aquest sector celebrada a nivell comunitari a Brussel·les, Grècia va demanar la retirada dels imports compensatoris negatius,

amb el suport de la delegació espanyola. La tradicional oposició de la delegació holandesa i la falta de suport de la resta de delegacions nord-europees va fer que no s'arribara a elaborar un document a favor de la postura de Grècia.

D'altra banda, els ramaders del País Valencià continuen en conflicte amb la Conselleria d'Agricultura i Pesca. La Unió de Llauradors i Ramaders reivindica que s'elimine la taxa que comporta l'expedició de la guia sanitària necessària per al transport de ramat i que suposa el pagament de 30 pessetes per animal transportat. Segons ha assenyalat Julià Pechovierto, d'aquesta organització, «a la Conselleria no li interessa la sanitat sinó els diners. La Conselleria està recaptant diners per a l'expedició de la guia sanitària que tramiten els veterinaris, quan aquests ni tan sols veuen els animals».

En protesta per aquest tràmit burocràtic, la Unió de Llauradors ha fet una crida als ramaders perquè no paguen les taxes que comporta l'expedició de la guia sanitària. Les organitzacions ramaderes proposen que s'adopti el model seguit a Catalunya, pel qual els veterinaris deixen d'expedir la guia sanitària i són els mateixos ramaders els encarregats de complimentar la documentació, deixant en mans dels veterinaris dels escorxadors el control sanitari dels animals.

També, en aquest aspecte, es produeixen greuges comparatius. Mentre les multinacionals obtenen guies amb validesa per a vuit dies, les explotacions familiars estan obligades a tramitar una guia per cada eixida d'animals. El conflicte queda obert fins l'11 de setembre, data fixada per a celebrar una nova reunió entre representants de la Conselleria i les organitzacions ramaderes. □